

Col·lecció d'art Arranz-Bravo

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Av. Josep Tarradellas, 44
Alçada: 22

Coordenades:

Latitud: 41.36697
Longitud: 2.11506
UTM Est (X): 425989
UTM Nord (Y): 4579873

Classificació

Número de fitxa: 08101 - 433
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Col·lecció
Estil / època: Contemporani
Segle: XX-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Fundació Arranz-Bravo
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 30/01/2018 - 01:00

Descripció

Inaugurada el setembre del 2009, la Fundació Arranz-Bravo és un espai d'art contemporani a L'Hospitalet que té el doble objectiu de difondre l'art del pintor Eduard Arranz-Bravo (Barcelona, 1941) i promocionar la jove creació contemporània. A l'espera de ser inaugurada la seva seu definitiva a l'Antic Molí de

L'Hospitalet, en un projecte dissenyat per l'arquitecte Jordi Garcés. La fundació té el seu espai provisional en els antic magatzems de la fàbrica tèxtil de la Tecla Sala,

Arranz-Bravo és un artista molt vinculat a la ciutat de L'Hospitalet. És autor dels dos principals monuments de la ciutat: L'Acollidora (a la Rambla de Just Oliveras), símbol de L'Hospitalet, i el Pont de la Llibertat (a la cruïlla entre el carrer Marina i l'Av. Del Carrilet). La Fundació té l'ànim de seguir alimentant aquest lligam, fent de la fundació una Acollidora d'art, un Pont de cultura, pensament i llibertat.

Actualment la Fundació Arranz-Bravo té una col·lecció de tres-centes quaranta obres de l'artista: cent-dotze pintures, moltes d'elles de gran format,, vuitanta-tres dibuixos i pintures sobre paper, deu escultures de bronze -incloent-hi el prototip de bronze i alumini d'El Pont de la Llibertat, situat a la cruïlla de la rambla de la Marina amb l'avinguda del Carrilet de L'Hospitalet-, una escultura policromada, l'Acollidora de la Fundació, i cent vint-i-cinc gravats de diverses tècniques, com aiguaforts, litografies i serigrafies. També formen part de la col·lecció dos decorats per a obres de teatre, onze cartells i una fotografia.

La col·lecció comença amb obres de l'any 1950, de gran interès per als estudiosos de la seva obra, i fa un recorregut per cada un dels anys fins a l'actualitat.

La Fundació es vol erigir també amb un espai de referència en la promoció de l'art jove a Catalunya i per aquest motiu al llarg de l'any s'organitzen diferents exposicions i activitats que tenen com a protagonista l'art emergent i el pensament contemporani. L'altra focus d'activitat de la Fundació Arranz-Bravo és la seva tasca educativa, destinada especialment a escoles i centres socials de L'Hospitalet.

Història

Eduard Arranz-Bravo neix a Barcelona al carrer Tamarit, núm. 74 , el 9 d'octubre de 1941. Fill d'Antolín Arranz de Blas i Angèlica Bravo de Llacuna, argentina de mare italiana i pare canari. És el menor de set fills, tots barons.

L'any 1958 viatge a París on fa les seves primeres obres abstractes i coneix el físic Miquel Masriera, que l'anima a continuar pintant. Ingressa a l'Escola Superior de Belles Arts de Barcelona, situada a l'època al carrer Avinyó. Fa amistat amb Paquito Artigau, Gerard Sala, Puiggrós, Serra de Ribera, Pedro Giralt, Robert Llimós i Rafael Bartolozzi.

El 1961 realitza la seva primera exposició individual "15 pintures d'Arranz", al Club Universitari de Barcelona, però l'exposició que el dona a conèixer a la crítica barcelonina es l'organitzada per l'Ateneu barcelonès el 1962.

L'any 1964, es casa amb Carme Mestres, també pintora, que havia conegut a l'Escola de Belles Arts. Guanya el Gran Premi i Medalla d'Or a la Biennal Internacional d'Eivissa. Un any més tard neix el primer fill, Sergi. I el 1966, la Natàlia.

Va intervenir juntament amb Bartolozzi en les decoracions murals de la fàbrica d'adobaments Tipel de Parets del Vallès (1971), d'un establiment hotelier de Magalluf (1973), de la façana de l'edifici del Centre Internacional de Fotografia de Barcelona (1978) i de la casa de Camilo José Cela a Mallorca (1979), així com en les exposicions celebrades a la galeria Bleu d'Estocolm (1971), a la que van presentar la seva sèrie Tauromàquia, i "Dibuixos i escultures en marbre", a la sala Gaspar de Barcelona (1973, 1977 i 1979), a la galeria Vandrés de Madrid (1975 i 1980) i al saló del Tinell de Barcelona (1979): "Mides universals". També van muntar happenings, van crear llibres, escultures i acoblaments en fusta.

El 1981 va exposar per primera vegada en solitari. El 1982 va presentar a la galeria Miguel Marcos de Saragossa la seva sèrie Abraçades i el 1983 va realitzar una exposició antològica de la seva obra a la sala Gaspar de Barcelona. Entre 1986 i 1988 va dur a terme la sèrie de litografies La Casa, va pintar la dels Pantocràtor, i es va ocupar de la direcció artística de les pel·lícules de Jaime Camino El balcó obert i Llums i ombres.

Ha participat també en la XXXIX Biennal Internacional d'Art de Venècia de 1980 i ha rebut diversos premis. És autor de peces escultòriques de marbre, bronze i ceràmica, alguna de les quals va presentar a la sala Gaspar de Barcelona el 1983. La seva obra en bronze L'acodillora(1985) es troba a la rambla de

L'Hospitalet de Llobregat.

Ha obtingut entre altres premis el de la II Biennal Internacional de l'Esport, el premi de figura de la Biennal Estrada Saladich, i el premi de dibuix Inglada-Guillot. La seva obra figura al Museu d'Art Contemporani de Madrid, al Museu de Belles Arts de Vitòria, al Museu de Sao Paulo, al Museu de Belles Art de Sevilla, al Museu d'Art Contemporani de Barcelona i al Museu d'Art Modern de Nova York.

Entre el 2006 i el 2007, es fa la primera exposició dels fons de la Fundació Arranz-Bravo al Centre Cultural Tecla Sala de L'Hospitalet, amb edició de catàleg i DVD a càrrec del crític d'art Albert Mercadé.

Exposicions a Lleida, Santiago de Compostel·la, Londres, Nova York i San Francisco. Inauguració de l'escultura El Pont de la Llibertat amb la presència del president de la Generalitat, José Montilla i l'alcalde de L'Hospitalet Celestino Corbacho i altres autoritats. Es crea oficialment la Fundació Arranz-Bravo.

El 2009, La Diputació de Barcelona organitza una exposició itinerant dels fons de la Fundació Arranz-Bravo per Catalunya fins el 2010.

Bibliografia

<http://fundacioarranzbravo.cat>

